

1. kontor. Nationalmuseet, kunstmuseer, kulturhistoriske museer og andre museer, biblioteker, arkiver, statsydelse og hædersgaver, støtte til litteratur, oplysningsforbundene, støtte til tidsskrifter og selskaber, legatsager, understøttelser, ministeriets investeringsprogram og almindelige sager vedrørende samtlige ministeriets institutioner.
2. kontor. Sager om film, biografier, teatre, herunder det kgl. teater, Danmarks Radio, Grønlands Radio, ophavsret og beslægtede emner samt ministeriets sekretariatsager.
3. kontor. Kunstakademier, støtte til bildende kunst, kunstfonde, arkitektskoler, udstillinger, musikkonservatorier, orkestre, kulturelle forbindelser med udlandet.
4. kontor. Sager vedrørende naturfredning, herunder strandfredning, erhvervelser af ejendomme i fredningsøjemed, reservater, bygningsfredning.

Udover den almindelige sagsbehandling inden for de nævnte områder, som for størstedelens vedkommende kræver juridisk indsigt (dette gælder i ganske særlig grad områderne naturfredning, bygningsfredning, ophavsret, fotografiret, udøvende kunstneres ret og biograflovgivningen), har der været og er fortsat pålagt det akademiske personale meget store arbejdsopgaver ved gennemførelsen og administrationen af den omfattende nye lovgivning, som gennem de senere år foregået inden for en lang række af ministeriets områder, således teatre, film, biografier, kunstmuseer, musikkonservatorier, folkebiblioteker, kulturhistoriske lokalmuseer, landsdels- og byorkestre, støtte til skabende kunstnere m. v.

Hertil kommer, at der under ministeriet er nedsat ca. 30 permanente og ca. 25 ikke-permanente udvalg, kommissioner, råd m. v., hvori ministeriet i de fleste tilfælde er repræsenteret med såvel medlem som sekretær. De fleste af de permanente udvalg og råd er overtaget fra de ministerier, hvorfra sagsområder blev overført til ministeriet for kulturelle anliggender ved dets oprettelse. Endvidere er ministeriet repræsenteret i en række internationale organisationer og udvalg (Europarådet og dets underudvalg, Unesco, Nordisk Kulturfond, Nordisk Kulturkommission m.v.) og i en række udvalg, nedsat af andre ministerier og styrelser.

Som det fremgår af den i det ovennævnte ændringsforslag til forslaget til finanslov for finansåret 1965-66 givne redegørelse, har ministeriet søgt at imødegå det stigende arbejdspress, som den stadigt øgede aktivitet har medført gennem rationaliseringer af arbejdsgangen og har herunder navnlig haft opmærksomheden henledt på mulighederne for, ved henlæggelse af egnede sager til det ikke-akademisk uddannede personale, at aflaste det akademiske personale. Man er indstillet på fortsat at søge disse muligheder udnyttet mest muligt, således at det akademisk uddannede personale ikke udfører arbejde, der lige så godt eller bedre kan udføres af folk med anden uddannelse. Den arbejdsbyrde, der hviler på det akademiske personale, tilskynder i høj grad til en fortsættelse af disse bestræbelser. Under hensyn til arten af de ministeriet påhvilede arbejdsopgaver er der imidlertid for tiden næppe mulighed for at gå ret meget videre i denne retning end allerede sket.

I anledning af udvalgets bemærkning om, at langt hovedparten af det akademisk uddannede personale er jurister, skal man tilføje, at ministeriet har erfaring for, at den juridiske uddannelse i al almindelighed udgør det bedste grundlag for sagsbehandlingen. Juridisk indsigt og træning er nødvendig ved udarbejdelsen af lovforslag og administrative bestemmelser. Det må tillige erindres, at der her som i andre ministerier daglig træffes afgørelser af væsentlig betydning for enkeltpersoner. Disse afgørelser må i en meget stor procentdel af tilfældene baseres på fortolkning af love og andre bestemmelser og på anvendelsen af almene juridiske principper, undersøgelser og afvejelser, som personer med juridisk uddannelse og erfaring vil være bedst egnede til at foretage på den for borgerne og retssikkerheden mest betryggende måde. Imidlertid er der givetvis arbejdsfelter, hvor man har behov for folk med højere uddannelse af anden art. Foruden af økonomer har man således med godt resultat gjort anvendelse af cand. mag.'er med sprogkundskaber, der er af betydning i det stadigt voksende arbejde i forbindelse med de kulturelle relationer til udlandet og for arbejdet i de inter-